

Castells de sorra

Un relat de: [frederic](#)

En Gelet -l'Àngel-, tan petitó i ja és tot un Calatrava. Es passa els matins d'estiu a la platja torrant-se el clatell al sol tot jugant als castells de sorra. Primer la torre de l'homenatge que apareix de sota el motlle del cubell com si s'obris el teló; hi forada ulls de bou a fonant-hi l'índex amb molt de compte, i l'encercla, juntament amb el pati d'armes, amb una llarga cresta d'arena a mode de muralla i un fossat d'aigua salada. Un pont fa de pas entre la desolació de l'erm sorrenc i l'aixopluc de la fortalesa. Sobre la torre hi planta, erecte perquè pugui ser albirat des dels confins de la comarca, un bastonet de gelat trobat entre la sorra. Tot d'una en Gelet agafa la pilota i se'n va després d'esbotzar el pont amb una forta trepitjada, d'ensorrar la torre amb l'altre peu, i d'obrir d'una puntada un gran esvoranc a la cara est -just el flanc més vulnerable- de la muralla. "Niño!" remuga un banyista molest.

Dues llepades de mar fan la resta de la feina convertint tota aquella desfeta en suaus runes mal dissimulades pel pas dels segles.

Ja mai més el gep i els picarols de Yorick el bufó podran fer passadores les vetllades de les llargues nits d'hivern a la cort; ni el trobador podrà visitar l'alcova de la seva dama per abandonar-la en sentir els primers ocells cantar l'alba; ni la comtessa amb els escuders i servents podrà atendre el repòs del seu senyor que ja torna de fer la guerra amb Saladí, l'infidel de Terra Santa. I l'innocent cavaller Perceval en la seva tenaç cacera del Graal haurà de passar de llarg per sobre d'aquelles runes que, fent l'orni, seguiran guardant zelosament el Sant Calze en les seves entranyes juntament amb algun bastonet de gelat. Només un condemnat i un gripau han sobreviscut a la còlera d'en Gelet. El reu, tancat als calabossos i atrapat sota tones d'enderrocs, pateix una mort lenta, silent i sense dol, com mort de lluna. El gripau ja mai podrà deixar de ser gripau.